

dermed vil den virke som en dobbeltbeskatningsaftale.

Jeg vil naturligvis i udvalgsarbejdet svare på de spørgsmål, der måtte komme, men det er jo sådan med dobbeltbeskatningsaftaler, at de er aftaler, der er indgået på basis af to parter, og det kan derfor være svært at ændre meget i det indholdsmæssige i løbet af et udvalgsarbejde.

Der kan naturligvis være opklaringsmæssige spørgsmål, som vi kan hjælpe med, og det vil vi gøre så godt som overhovedet muligt. Jeg håber, at vi kan samle Folketinget om at vedtage lovforslaget ved tredjebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 27: Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Følgeretsvederlag).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 5/10 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Rohde (V):

Nu må jeg se, om jeg kan ekstemperere mig igennem det her, for vores ordfører, fru Ellen Trane Nørby, er ikke nået ned i salen.

Det her lovforslag har til formål at gennemføre et EF-direktiv om følgeret for ophavsmanden til et originalt kunstværk, og følgeretten indebærer, at kunstneren skal have en procentdel af salgsprisen, når hans eller hendes kunstværk videresælges ved f.eks. et auktions- eller gallerisalg.

Følgeretsdirektivet harmoniserer de eksisterende følgeretsordninger inden for EU og indfø-

rer følgeretten i de lande, som ikke hidtil har haft en sådan ordning.

I ophavsretsloven har der siden 1990 været en følgeretsordning, hvorefter der ved erhvervs-mæssigt videresalg af kunstværker skal betale 5 pct. af salgsprisen til kunstnerne. Der skal ikke betales vederlag i de situationer, hvor salgsprisen ikke overstiger 2.000 kr., og opkrævningen og den praktiske administration varetages af COPY-DAN Billedkunst, som videreformidler vederlaget til de berørte kunstnere.

Med lovforslaget søges den nuværende ordning, som må anses for at være velfungerende, så vidt muligt videreført uændret.

Som følge af direktivet er det nødvendigt at indføre en degressiv skala for vederlagets beregning i stedet for den gældende enhedsats på 5 pct.

Direktivet giver mulighed for at bevare en procentsats på 5 pct. for salg op til 50.000 euro, og denne mulighed foreslås udnyttet.

Endvidere foreslås den gældende mindstegrænse på 2.000 kr. principielt opretholdt, dog omregnet til euro, således at den kommer til at udgøre 300 euro.

Venstre kan støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne takke Venstres ordfører, som dokumenterede sine evner som oplæser på sådan en fredag eftermiddag, og nu give ordet til fru Pia Gjellerup som ordfører.

Kl. 12.10

Pia Gjellerup (S):

Jeg er i den helt usædvanlige situation, kan jeg jo forstå, at jeg kender forslaget, vældig godt endda, og hvis jeg ikke havde gjort det, havde jeg jo været sat ind i det af denne fremragende forelæggelse, som Venstres ordfører lige har foretaget, så jeg kan faktisk gå direkte til vurderingen af det set med socialdemokratiske briller. Jeg kan godt afsløre, at konklusionen bliver, at vi også kan støtte forslaget.

Der er jo tale om en implementering, som vi så smukt kalder det, af et direktiv, og det er gjort netop på den fine og rigtige måde, at vi foretager nøjagtig de ændringer, som skal til for at bringe dansk lovgivning inden for den ramme, som direktivet indeholder.

Det er så i modsætning til forventningen fra Foreningen af Auktionsledere i Danmark. Den vil gerne have, at man flytter dansk ret så meget, at vi ikke alene kommer inden for EF-direktivets

ramme, men at vi går helt over til den anden side nøjagtig uden at komme ud på den anden side. Det havde været en uklog implementering set med Socialdemokratiets øjne, og jeg er glad for, at det også har været det synspunkt, der har været lagt til grund fra regeringens side.

Der er jo nogle enkelte ændringer. Vi mener, at den lille prisregulering af undergrænsen på de 2.000 kr. til 300 euro – hvis man er god med den lille kugleramme, vil man kunne regne sig frem til, at det er godt og vel 2.000 kr. – faktisk er en rimelig og rationel prisregulering fra 1996, hvor loven om følgeretsvederlag i dansk ret blev vedtaget her i Folketinget.

Det at underlægge sig direktivets degressive skala, også loftet, betyder ikke meget for den samlede ordning, som den hidtil har udfoldet sig i Danmark. Men det er selvfølgelig sådan, at der vil være kunstnere, som vil opleve, at de får et mindre følgeretsvederlag, end de ellers ville have fået efter de danske regler.

Det vil være meget få, og det er nogle af de kunstnere, som vil få meget høje priser for deres kunstværker, og derfor er det som helhedsbetragtning til at leve med, da vi også ser, at direktivet sikrer noget andet, nemlig at kunstnere, uanset hvor de sælger deres kunstværker i EU, i modsætning til tidligere takket være direktivet vil være sikret følgeretsvederlag i alle lande.

Vi synes også, at det er en fornuftig afvejning, og det skyldes en ting, som afslører det drama, der ligger bag. Det tror jeg ikke så mange kender til, og det var derfor, jeg kom med min indledning om, at jeg kender det her lovforslag bedre end de fleste, fordi jeg var minister på det direktiv, som ligger bag. I modsætning til forhandlingen her i salen, som jeg vil forudse bliver en forholdsvist stilfærdig debat enden afgørende politiske grøftegravninger, kan vi sige, at sådan forløb det ikke, da direktivet blev vedtaget.

Det er et af de mere dramatiske direktiver, hvor Storbritannien markedsførte et veto, hvilket jo er en meget dramatisk situation. Det er der, hvor et land siger: Her har vi afgørende nationale interesser på spil, som vil gøre, at vi vil modsætte os en direktivvedtagelse. Så langt kom det ikke, fordi vi andre jo har det synspunkt i forhold til EU, og det er et af de smukke træk ved EU, at vi, hvis der er lande, der har særlige problemer, så prøver i fællesskab at finde løsninger, der betyder, at alle lande faktisk kan se sig inden for den fælles ramme.

Det er historien bag den degressive skala og loftet. Det gjorde, at Storbritannien kunne være

med, og at man kunne få en fælles følgeretsordning. Det er faktisk samlet set et fint resultat for europæiske kunstnere, og derfor kan vi kun medgive vores fulde støtte, men synes, at det var værd at fortælle en lille smule om det internationale drama, der lå bag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Næste ordfører er hr. Henrik Brodersen.

Henrik Brodersen (DF):

Jeg skal med det samme erkende, at jeg ikke har den samme forhistorie, som den forrige taler. Ophavsretsloven i Danmark er sådan indrettet, at ophavsmanden til værker, tekst og billeder og tegning, således som det er beskrevet i lovens § 38, har ret til vederlag for videresalg på 5 pct. af salgsprisen ekskl. moms. Den bestemmelse har været gældende, når der sker et salg, hvor både køber og sælger er professionelle eller eventuelt kun den ene af dem.

Kl. 12.15

Som det er lagt op til i lovforslaget, er det en gennemførelse af et EU-direktiv helt tilbage fra 2001, hvor grundprincippet om vederlag oprettholdes, men dog sådan, at der sker en nedtrapning af vederlaget på de 5 pct. til ophavsmanden, såfremt salgsprisen overstiger 50.000 euro. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til lovforslaget, at handlerne i de sidste 3 år viser, at stort set alle salg foregår inden for den nævnte ramme på 50.000 euro.

Det har hele tiden været COPY-DAN, der har administreret ordningen. I 2004 blev der efter gældende lovgivning omsat for 9,5 mio. kr., hvoraf der skulle betales afgift, og når moms og COPY-DAN's administrationsomkostninger var blevet fratrukket, blev der udbetalt 6,2 mio. kr. til de berørte kunstnere.

I Dansk Folkeparti vil vi i udvalgsarbejdet have undersøgt, om COPY-DAN's administrationsudgifter på 1,5 mio. kr. i 2004 er rimelige, men Dansk Folkeparti er indstillet på at støtte lovforslaget, bl.a. fordi det stort set er en videreførelse af de gældende regler på området.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det kan jo være svært at komme med noget, som kan supplere den udmærkede tale, som blev holdt af Venstres ordfører på sagen, men jeg skal alligevel prøve at holde mig til det supplerende.

Jeg skal allerede nu afsløre, at også vi Konservative kan støtte den konservative kulturmini-

sters forslag, som jo er en implementering af et EU-direktiv, som ikke i noget væsentligt omfang medfører nogen ændringer af den helt udmærkede retstilstand, der har været på følgeretsområdet i Danmark. Dog vil jeg lige bemærke, at jeg finder det positivt, at der sker en mindre regelforenkling, så erhvervsdrivende, der ikke beskæftiger sig med kunsthåndel, selvfølgelig ikke er omfattet af følgeretsordningen. Det er en begrænsning af de gældende regler.

Men der sker også en udvidelse. Private, der sælger til kunsthåndlere, der driver handelen som næring, bliver omfattet af følgeretten, men det er kunsthåndleren, dvs. køberen, der skal sørge for, at følgeretsvederlaget opkræves.

Alt i alt er der tale om meget rimelige regler, der sikrer, at kunstnerne får udbytte af deres kunst.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er jo lige før, jeg blot kunne skifte ordet konservativ i hr. Jakob Axel Nielsens ordførertale ud med radikal, for også Det Radikale Venstre kan selvfølgelig støtte kulturministerens forslag. Det er meget svært at komme med yderligere interessante kommentarer efter de mange taler og hr. Jacob Axel Nielsens såkaldt supplerende bemærkninger.

Jeg vil sige, at Det Radikale Venstre bakker forslaget op. Vi synes, det er fint at sikre kunstnerne et rimeligt vederlag. Vi vil støtte fru Pia Gjellerups spørgen til mindstesatsen, men det skal også være det eneste lille men, der overhovedet kan være til forslaget, som vi bakker fuldt og helt op.

Ole Sohn (SF):

Jeg skal blot på SF's vegne erklære, at summen af de intelligente bemærkninger, der er kommet fra mine kolleger fra andre partier i *denne* sag, kan vi fuldt ud tilslutte os, og på den baggrund støtter vi også forslaget.

Per Clausen (EL):

I modsætning til Folketingets øvrige partier betragter vi det ikke som en særlig kvalitet, at det, vi sidder med her, er et EU-direktiv, tværtimod skærper det vores årvågenhed. Men det ændrer selvfølgelig ikke noget ved, at vi er nødt til at se på, om forslaget indeholder forringelser eller forbedringer, og her må vi bare konstatere, at COPY-DAN Billedkunst siger det meget præcist, hvor de siger, at skadevirkningerne for kunstnerne ved implementeringen trods alt er til at

overse, og det er jo i sig selv noget, der kan få os til at stemme for et lovforslag.

Begejstringen i Folketingets øvrige partier kan man måske være lidt forundret over, medmindre det bare dækker over det sædvanlige, nemlig at alt, hvad der kommer fra EU, er godt. Vi har dog nogle enkelte bemærkninger, som faktisk kunne føre til, at der kom nogle forbedringer, og det vil jeg vende tilbage til.

Kl. 12.20

Ellers vil jeg sige, at når man kigger på beregningen af vederlaget, er det ikke noget, der bekymrer os særlig meget, at de kunstværker, der er de absolut dyreste, og hvor man kan konstatere, at de fleste af pengene går til arvingerne efter kunstnerne, bliver ramt. Vi synes sådan set, man i det hele taget ved lejlighed skulle prøve at se på, om det er rimeligt, at arvingerne efter en kunstner i helt op til 70 år kan blive ved med at kradse penge ind på det, som forfaderen har præsteret. Det er selvfølgelig en anden diskussion, men den får vi sikkert anledning til at føre.

Der er to ting, vi vil fremhæve, og som vi faktisk synes man skulle bruge lidt tid på i udvalgsarbejdet og prøve at få rettet op på. Det ene er, at Billedkunsternes Forbund i sit høringssvar foreslår, at vederlagsprocenten hæves til 7 pct. for værker af en pris på mellem 300 euro og 3.000 euro. Det åbner direktivet, så vidt både vi og billedkunstnerne kan se, mulighed for, men det har ministeriet ikke forholdt sig til i det høringssnotat, der er lavet. Det kan jo være rart nok, for så har ministeren ikke sagt, at det vil man slet ikke, men jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren ville være indstillet på at kigge på det i det videre arbejde.

En anden problematik er udvidelsen af kunstbegrebet som sådan. Lovforslaget fastholder billedkunstneriske værker i en traditionel og snæver definition, men både Billedkunstnernes Forbund og museerne peger på, at der godt kunne være brug for udsyn og nytænkning. Her kunne nogle af de mange flotte hurraord, som kulturministeren jo gerne vil bruge, være på deres rette plads. Man kunne udvide begrebet og støtte kunstnere, der ikke lige kan puttes i en bestemt kasse. Der er fra museernes side en række konkrete forslag til, hvordan man kunne ændre definitionen af billedkunst, og jeg vil godt høre, om ministeren har nogen bemærkninger til dem.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg takker for den overvejende positive modtagelse, lovforslaget har fået.

Der er jo ikke tale om den helt store ændring af opretshavsloven, men om en tilpasning af den eksisterende følgeretsordning til EU-reglerne, og jeg vil i den forbindelse gerne understrege, at det har været retningsgivende ved udformningen af lovforslaget at finde en sådan model, at der sker den mindst mulige forringelse af kunstnerens økonomiske vilkår. Derfor er der stillet forslag om at bevare den gældende undergrænse på ca. 2.000 kr. og en procentsats på 5 for salg op til 50.000 euro.

Om forslaget fra Enhedslisten om at hæve procenten må jeg sige, at vi er landet på en fornuftig procentsats. Man kunne også have sat den ned til f.eks. 4 pct., men det er et beløb og en procent, som jeg synes kompenserer kunstnerne på en fornuftig måde.

Jeg ser frem til den videre drøftelse af forslaget under udvalgsbehandlingen, også af de ting, som Enhedslistens hr. Per Clausen nævnte, og jeg og ministeriet stiller os naturligvis til rådighed.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 38: Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og medieansvarsloven. (Ny lokalradio- og lokal-tv-ordning, forhøjelse af strafferammen for pirateri m.v.). Af kulturministeren (Brian Mikkelsen). (Fremsat 27/10 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Rohde (V):

Nu kan jeg få lov til at være med til at behandle et lovforslag, som jeg trods alt ved lidt mere om end det forrige.

Lovforslaget her har fire hovedelementer. Det drejer sig først og fremmest om en nedlæggelse af de lokale radio- og tv-nævn. Det sker på baggrund af, at udstedelsen af fremtidige sendetilladelser nu lægges i det centrale Radio- og tv-nævn, og derfor er det helt naturligt, at vi nedlægger de lokale radio- og tv-nævn. Jeg skal vende tilbage til begrundelserne om et øjeblik, men først nævne de tre øvrige hovedelementer i lovforslaget.

Must carry-forpligtelsen for lokal-tv afskaffes, og strafferammen for pirateri – dvs. nedtagelse af tv-signaler, som man ikke har betalt for, men som man rettelig skulle betale for – forhøjes. Derudover forenkles tilskudsordningen til ikkekommerciel lokalradio og tv, så der kun er en måde, hvorpå man kan få støtte til programvirksomhed; den bliver knyttet op på sendetilladelser.

Vi ønsker, at udstedelsen af sendetilladelser skal ske fra et centralt Radio- og tv-nævn i stedet for fra lokale radio- og tv-nævn, og man kan selvfølgelig godt argumentere for, at det er en centralisering. Men det skal jo holdes op mod retssikkerheden og den sikkerhed, man på de enkelte radiostationer, og hvem der ellers måtte søge om sendetilladelser, skal have for, at der sker en ensartet behandling af ansøgningerne. Men det sker mildt sagt ikke i dag.

Kl. 12.25

Der er ingen form for retssikkerhed, og det er vigtigt, at den er til stede, fordi vi siden 1983, da lokalradiotanken opstod og DR's monopol blev brudt, har fået en meget mere professionaliseret medieverden. Det drejer sig ikke kun om kultur i dag. Den drejer sig også om erhverv og arbejdspladser, og derfor er det vigtigt, at man har nogle meget klare linjer at rette sig efter, og at man kender lidt bedre til sin fremtid, end tilfældet er for en hel del af de stationer, som er på markedet i dag. Det er baggrunden for, at vi har valgt at lægge udstedelsen af sendetilladelser i et centralt Radio- og tv-nævn og altså har vægтет retssikkerheden højere end decentraliseringen.

Angående must carry-forpligtelsen for lokal-tv vil jeg godt sige, at for Venstres vedkommende er forslaget kun et lille skridt i den rigtige retning. I min optik burde must carry være et in-